

Europeiska unionens officiella tidning

C 314

fyrtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

18 december 2004

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2004/C 314/01	Domstolens dom (tredje avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-279/02 P: Nuno Antas de Campos mot Europaparlamentet (Överklagande – Tjänsteman – Förordning (EG, Euratom, EKSG) nr 2688/95 – Avslag av ansökan om förtida avgång) 1	1
2004/C 314/02	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 oktober 2004 i mål C-406/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Förordning (EG) nr 2037/2000 – Ämnen som bryter ned ozonskiktet – Ofullständigt införlivande) 1	1
2004/C 314/03	Domstolens beslut (andra avdelningen) den 23 september 2004 i de förenade målen C-435/02 och C-103/03 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Essen och Landgericht Hagen: Axel Springer AG mot Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG och Hans-Jürgen Weske (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Bolagsrätt – Direktiv 90/605/EEG om ändring av tillämpningsområdet för direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG – Artikel 54.3 g i EG-fördraget (nu artikel 44.2 g EG i ändrad lydelse) – Bolag i form av ett kommanditbolag i vilket samtliga obegränsat ansvariga delägare utgörs av bolag med begränsad ansvarighet GmbH & Co. KG – Offentliggörande av årsbokslut – Möjlighet för tredje man att ta del av dessa handlingar – Uttrycket tredje man – Innefattar bland annat konkurrenter – Giltighet – Rättslig grund – Principer om frihet att utöva näringsverksamhet, pressfrihet och likabehandling) 2	2
2004/C 314/04	Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 27 september 2004 i mål C-470/02 P: Europeiska Radiounionen (EBU) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Konkurrens – Avtal – Gemensamt förvärv av TV-rättigheter avseende internationella sportevenemang – Tredje mans tillgång till dessa rättigheter – Artikel 81.3 EG – Uppenbart ogrundat överklagande) 2	2

SV

2004/C 314/05	Domstolens beslut (sjätte avdelningen) den 28 september 2004 i mål C-115/03 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale civile di Genova): Eco Eridania Srl mot Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell'Ambiente (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Avfallshantering – Farligt avfall – Direktiv 91/689/EEG – Artikel 4 – Begreppet producent av avfall – Huruvida fysiska personer omfattas)	3
2004/C 314/06	Mål C-408/04 P: Överklagande, ingivet den 23 september 2004 (med fax den 16 september 2004) av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas första instansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 1 juli 2004 i mål T-308/00: Salzgitter AG, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, mot Europeiska gemenskapernas kommission	3
2004/C 314/07	Mål C-428/04: Talan mot Republiken Österrike väckt den 6 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	4
2004/C 314/08	Mål C-441/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Klagenfurt av den 13 augusti 2004 i målet mellan A-Punkt Schmuckhandels GmbH och Claudia Schmidt	5
2004/C 314/09	Mål C-445/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf av den 13 oktober 2004 i målet mellan Possehl Erzkontor GmbH och Hauptzollamt Duisburg	6
2004/C 314/10	Mål C-447/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Innsbruck av den 30 september 2004 i målet mellan Autohaus Ostermann GmbH och VAV Versicherungs AG	6
2004/C 314/11	Mål C-448/04: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	6
2004/C 314/12	Mål C-449/04: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
2004/C 314/13	Mål C-450/04: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
2004/C 314/14	Mål C-448/04: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
2004/C 314/15	Mål C-454/04: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 28 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2004/C 314/16	Mål C-460/04: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 22 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2004/C 314/17	Mål C-461/04: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 22 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2004/C 314/18	Mål C-468/04: Talan mot Republiken Grekland väckt den 4 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2004/C 314/19	Mål C-469/04: Talan mot Republiken Grekland väckt den 4 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2004/C 314/20	Mål C-474/04: Talan mot Republiken Grekland väckt den 10 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	10

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 314/21	Mål C-475/04: Talan mot Republiken Grekland väckt den 10 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2004/C 314/22	Avskrivning av mål C-154/03	10
2004/C 314/23	Avskrivning av mål C-186/03 P	10
2004/C 314/24	Avskrivning av mål C-274/03	11
2004/C 314/25	Avskrivning av mål C-424/03	11
2004/C 314/26	Avskrivning av mål C-479/03	11
2004/C 314/27	Avskrivning av mål C-21/04	11
2004/C 314/28	Avskrivning av mål C-72/04	11
2004/C 314/29	Avskrivning av mål C-115/04	11
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2004/C 314/30	Förstainstansrättens dom av den 21 oktober 2004 i mål T-36/99: Lenzing AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Rättsakt som berör sökanden personligen – artikel 87.1 EG – Avtal om omläggning och återbetalning av skulder – Kriteriet privat borgenär)	12
2004/C 314/31	Förstainstansrättens dom den 5 oktober 2004 i mål T-45/01: Stephen Sanders m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Anställda vid samarbetsprojektet JET – Likabehandling – Tjänsteföreskrifterna för tillfälligt anställda är inte tillämpliga – Artikel 152 Euratom – Rimlig Tidsfrist – Materiell skada)	12
2004/C 314/32	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-1/02: Robert Polinsky mot Europeiska gemenskapernas domstol (Tjänstemän – Skadeståndstalan – Exponering för asbest – Arbetssjukdom – Skada)	13
2004/C 314/33	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-44/02: Dresdner Bank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Artikel 81 EG – Avtal om prissättning och avgiftsstruktur för valutaväxling – Tyskland – Tredskodom)	13
2004/C 314/34	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-54/02: Vereins- und Westbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Artikel 81 EG – Avtal om fastställande av priser och avgiftsstrukturer för valutaväxling – Tyskland – Tredskodomsförfarande)	13
2004/C 314/35	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-56/02: Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Artikel 81 EG – Avtal om fastställande av priser och avgiftsstrukturer för valutaväxling – Tyskland – Tredskodomsförfarande)	14
2004/C 314/36	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-60/02: Deutsche Verkehrsbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Artikel 81 EG – Avtal om prissättning och om avgiftsstruktur för kontantväxling – Tyskland – Tredskodom)	14

2004/C 314/37	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-61/02: Commerzbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Artikel 81 EG – Avtal om prissättning och om avgiftsstruktur för kontantväxling – Tyskland – Tredskodom) 14	14
2004/C 314/38	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-137/02: Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Talan om ogiltigförklaring – Rekommendation 96/280/EG – Begreppet små och medelstora företag) 15	15
2004/C 314/39	Förstainstansrättens dom den 5 oktober 2004 i mål T-144/02: Richard J. Eagle m. fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Personal i samarbetsprojektet JET – Likabehandling – Personal som nekats ställning som tillfälligt anställd – Artikel 152 EA – Rimlig tidsfrist – Åsamkad ekonomisk skada) 15	15
2004/C 314/40	Förstainstansrättens dom av den 14 oktober 2004 i mål T-255/02: H mot Europeiska gemenskapernas domstol (Tjänstemän – Skadeståndstalan – Exponering för asbest – Yrkessjukdom – Skada) 16	16
2004/C 314/41	Förstainstansrättens dom av den 14 oktober 2004 i mål T-256/02: I mot Europeiska gemenskapernas domstol (Tjänstemän – Skadeståndstalan – Exponering för asbest – Yrkessjukdom – Skada) 16	16
2004/C 314/42	Förstainstansrättens dom av den 14 oktober 2004 i mål T-257/02: K mot Europeiska gemenskapernas domstol (Tjänstemän – Skadeståndstalan – Exponering för asbest – Yrkessjukdom – Skada) 16	16
2004/C 314/43	Förstainstansrättens dom av den 6 oktober 2004 i mål T-294/02: Miguel Vicente-Nuñez mot Europeiska gemenskapernas kommission (Åtgärder för att följa förstainstansrättens dom – Beslut om befordran – Tjänstetid i lönegraden – Datum för ikraftträdande) 17	17
2004/C 314/44	Förstainstansrättens dom av den 6 oktober 2004 i mål T-356/02: Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Äldre figurmärke innehållande orddelen "Kraft" – Ansökan om registrering av ordmärket VITAKRAFT som gemenskapsvarumärke – Relativt registreringshinder – Verklig användning av det äldre varumärket – Varumärkeslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Regel 22.2 i förordning (EG) nr 2868/95) 17	17
2004/C 314/45	Förstainstansrättens dom av den 14 oktober 2004 i mål T-389/02: Sergio Sandini mot Europeiska gemenskapernas domstol (Tjänstemän – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning – Exponering för asbest – Yrkessjukdom – Skada) 18	18
2004/C 314/46	Förstainstansrättens dom den 14 oktober 2004 i mål T-390/02: Antonio Cagnato mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning – Exponering för asbest – Arbetssjukdom – Skada) 18	18
2004/C 314/47	Förstainstansrättens dom av den 12 oktober 2004 i mål T-35/03: Aventis CropScience SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av ordmärket CARPO som gemenskapsvarumärke – Äldre nationellt ordmärke HARPO Z – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 18	18

2004/C 314/48	Förstainstansrättens dom den 21 oktober 2004 i mål T-49/03: Gunda Schumann mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Allmänt uttagningsprov – Urvalsprov – Strykning av fler-valsfråga – Proportionalitetsprincipen – Åsidosättande av meddelandet om allmänt uttagningsprov)	19
2004/C 314/49	Förstainstansrättens dom av den 6 oktober 2004 i de förenade målen T-117/03–T-119/03 och T-171/03: New Look Ltd mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Äldre gemenskapsvarumärke (figurmärke) innehållande bokstavskombinationen NL – Ansökningar om registrering av gemenskapsvarumärken (figurmärken) som innefattar orden NLSport, NLJeans, NLActive och NLCollection – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Likheter mellan kännetecken – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	19
2004/C 314/50	Förstainstansrättens beslut den 22 september 2004 i mål T-44/03: Giorgio Lebedef m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Lön – Ersättning för resekostnader – Ändring av beräkningssättet – En ytterligare talan avseende andra år – Res judicata – Inga omständigheter som ger anledning till att ompröva den dom som meddelats – Uppenbart ogrundad talan)	20
2004/C 314/51	Mål T-364/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 9 september 2004 av Republiken Grekland	20
2004/C 314/52	Mål T-378/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 22 september 2004 av Orsay GmbH.	21
2004/C 314/53	Mål T-383/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 22 september 2004 av Erich Drazdansky	21
2004/C 314/54	Mål T-391/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 september 2004 av Bernard Nonat	22
2004/C 314/55	Mål T-397/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 6 oktober 2004 av MobilCom Aktiengesellschaft	23
2004/C 314/56	Mål T-405/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 oktober 2004 av Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG	23
2004/C 314/57	Mål T-414/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 11 oktober 2004 av Förbundsrepubliken Tyskland	24
2004/C 314/58	Mål T-423/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 8 oktober 2004 av Bunker & BKR, S.L.	24
2004/C 314/59	Mål T-424/04: Talan mot Europaparlamentet, väckt den 15 oktober 2004 av Angel Angelidis	25
2004/C 314/60	Mål T-426/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 oktober 2004 av Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio.	26
2004/C 314/61	Mål T-431/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 oktober 2004 av Republiken Italien	26
2004/C 314/62	Mål T-447/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 15 november 2004 av Capgemini Nederland B.V.	27

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 314/63	Avskrivning av mål T-105/02	28
2004/C 314/64	Avskrivning av mål T-187/04	28
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
		
	III <i>Upplysningar</i>	
2004/C 314/65	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 300, 4.12.2004	29

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 14 oktober 2004

i mål C-279/02 P: Nuno Antas de Campos mot Europaparlamentet ⁽¹⁾

(Överklagande — Tjänsteman — Förordning (EG, Euratom, EKSG) nr 2688/95 — Avslag av ansökan om förtida avgång)

(2004/C 314/01)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Domstolen, tredje avdelningen (sammansatt av domarna A. Rosas, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, N. Colneric och K. Schieman, referent; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: R. Grass), har den 14 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-279/02 P: Nuno Antas de Campos, tjänsteman vid Europaparlamentet, bosatt i Lissabon (Portugal) (ombud: advokaterna C. Botelho Moniz och E. Maia Cadete), angående överklagande enligt artikel 49 i EG-stadgan för domstolen, som inkom den 29 juli 2002, i vilket den andra parten är Europaparlamentet (ombud: R. da Silva Passos och J.F. de Wachter). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Överklagandet ogillas.

2) Nuno Antas de Campos skall ersätta rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 26 oktober 2004

i mål C-406/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 2037/2000 — Ämnen som bryter ned ozonskiktet — Ofullständigt införlivande)

(2004/C 314/02)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-406/03, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG som väckts den 29 september 2003, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och M. Shotter) mot Irland (ombud: F. O'Dubhghaill och D. O'Hagan, biträdda av D. McGrath), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta (referent) samt domarna C. Gulmann och J. Makarczyk, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 26 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 16.5, 16.6, 17.1 och 17.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet genom att inte lämna de underrättelser som avses i artiklarna 16.5, 16.6 och 17.1 i nämnda förordning och genom att inte, såsom föreskrivs i artikel 17.2 i förordningen, vidta alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder för att undvika och hindra läckage av metylbromid samt fastställa vilka kvalifikationer den berörda personalen minst måste ha.

2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 274, 9.11.2002.

⁽¹⁾ EUT C 289, 29.11.2003.

DOMSTOLENS BESLUT

(andra avdelningen)

den 23 september 2004

i de förenade målen C-435/02 och C-103/03 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Essen och Landgericht Hagen: Axel Springer AG mot Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG och Hans-Jürgen Weske ⁽¹⁾)

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Bolagsrätt — Direktiv 90/605/EEG om ändring av tillämpningsområdet för direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG — Artikel 54.3 g i EG-fördraget (nu artikel 44.2 g EG i ändrad lydelse) — Bolag i form av ett kommanditbolag i vilket samtliga obegränsat ansvariga delägare utgörs av bolag med begränsad ansvarighet GmbH & Co. KG — Offentliggörande av årsbokslut — Möjlighet för tredje man att ta del av dessa handlingar — Uttrycket tredje man — Innefattar bland annat konkurrenter — Giltighet — Rättslig grund — Principer om frihet att utöva näringsverksamhet, pressfrihet och likabehandling)

(2004/C 314/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-435/02 och C-103/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Landgericht Essen (Tyskland) och Landgericht Hagen (Tyskland) genom beslut av den 25 november 2002 och den 11 februari 2003 som inkom den 2 december 2002 respektive den 5 mars 2003, mellan Axel Springer AG och Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG (C-435/02), och mellan Axel Springer AG och Hans-Jürgen Weske, har domstolen (andra avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 23 september 2004 meddelat följande beslut:

1) Rådets direktiv 90/605/EEG av den 8 november 1990 om ändring av tillämpningsområdet för direktiv 78/660/EEG om årsbokslut och direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning kunde, i den del det innebär att alla personer skall ha möjlighet att ta del av årsbokslut och förvaltningsberättelser för de bolagsformer som avses i direktivet, utan att behöva visa att de har en rätt eller ett intresse som kräver skydd, rättsenligt antas med stöd av artikel 54.3 g i EG-fördraget (nu artikel 44.2 g EG i ändrad lydelse).

2) Det har vid prövningen av de två första frågorna i mål C-435/02 och den andra och den tredje frågan i mål C-103/03, med beaktande av gemenskapsrättens allmänna principer om frihet att utöva näringsverksamhet och om yttrandefrihet, inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av direktiv 90/605.

3) Det har vid prövningen av den tredje frågan i mål C-435/02 och den fjärde frågan i mål C-103/03, med beaktande av likabehandlingsprincipen, inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av direktiv 90/605.

3) Det har vid prövningen av den tredje frågan i mål C-435/02 och den fjärde frågan i mål C-103/03, med beaktande av likabehandlingsprincipen, inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av direktiv 90/605.

⁽¹⁾ EUT C 44, 22.2.2003 och EUT C 12, 10.5.2003.

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

av den 27 september 2004

i mål C-470/02 P: Europeiska Radiounionen (EBU) mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Avtal — Gemensamt förvärv av TV-rättigheter avseende internationella sportevenemang — Tredje mans tillgång till dessa rättigheter — Artikel 81.3 EG — Uppenbart ogrundat överklagande)

(2004/C 314/04)

(Rättegångsspråk: franska)

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden A. Rosas (referent) samt domarna J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lohmus, generaladvokat F.G. Jacobs, justitiesekreterare R. Grass), har den 27 september 2004 meddelat beslut i mål C-470/02 P: Europeiska Radiounionen (EBU) Grand-Saconnex (Schweiz), (advokater: D. Waelbroeck och M. Johnsson), angående överklagande av dom meddelad den 8 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen i utökad sammansättning) i de förenade målen T-185/00, T-216/00, T-299/00 och T-300/00, M6 m.fl. mot kommissionen, i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas, i vilket de andra parterna är Europeiska gemenskapernas kommission, Métropole télévision SA (M6), Neuilly-sur-Seine (Frankrike), (advokater: P. Dian och J.-C. André), Antena 3 de Televisión SA, Madrid (Spanien), (advokater: S. Muñoz Machado och M. López-Contreras González), Gestevisión Telecinco SA, Madrid (Spanien), (advokater: S. Muñoz Machado et M. López-Contreras González) och Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Linda-a-Velha

(Portugal), (advokater: C. Botelho Moniz och E. Maia Cadete), Radiotelevisión Española (RTVE), Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF), Ismaning (Tyskland), (advokat: K. Metzloff) och Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Rom (Italien), (advokater: G. Amorelli och D. Ciano). Beslutet har följande lydelse:

1) Överklagandet ogillas.

2) Europeiska Radiounionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 55, 8.3.2003.

DOMSTOLENS BESLUT

(sjätte avdelningen)

den 28 september 2004

i mål C-115/03 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale civile di Genova): Eco Eridania Srl mot Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell'Ambiente (¹)

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Avfallshantering — Farligt avfall — Direktiv 91/689/EEG — Artikel 4 — Begreppet producent av avfall — Huruvida fysiska personer omfattas)

(2004/C 314/05)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-115/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Tribunale civile di Genova (Italien), genom beslut av den 10 mars 2003 som inkom till domstolen den 17 mars 2003, i målet mellan Eco Eridania Srl mot Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell'Ambiente, har domstolen (sjätte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna S. von Bahr (referent) och A. Borg Barthet, generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 28 september 2004 meddelat följande beslut:

Skyldigheten att föra register över farligt avfall i enlighet med artikel 4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall omfattar alla producenter av farligt avfall, däribland praktiserande tandläkare, och inte bara de producenter av farligt avfall som bedriver sin verksamhet i bolagsform eller som en inrättning.

(¹) EUT C 112, 10.5.2003.

Överklagande, ingivet den 23 september 2004 (med fax den 16 september 2004) av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 1 juli 2004 i mål T-308/00: Salzgitter AG, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-408/04 P)

(2004/C 314/06)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 september 2004 (med fax den 16 september 2004) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 1 juli 2004 i mål T-308/00: Salzgitter AG, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Viktor Kreuzschitz och Michael Niejahr, med delgivningsadress i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom av den 1 juli 2004 i mål T-308/00 (¹), Salzgitter AG mot Europeiska gemenskapernas kommission,
2. återförvisa målet till förstainstansrätten,
3. förplikta Salzgitter AG att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I den överklagade domen ogiltigförklarade förstainstansrätten artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut 2000/797/EKSG av den 28 juni 2000 om det statliga stöd som Förbundsrepubliken Tyskland genomfört till förmån för Salzgitter AG, Preussag Stahl AG och dotterföretag inom järn- och stålindustrin i koncernen. I nämnda artiklar förpliktade kommissionen Förbundsrepubliken Tyskland att av mottagarna återkräva stöd som var olagliga och oförenliga med den gemensamma marknaden.

I artikel 1 i beslutet slog kommissionen fast att de extraordinära avskrivningarna och avsättningarna till obeskattade reserver som föreskrevs i 3 § Zonenrandförderungsgesetz (tysk lag om främjande av utvecklingen av området vid gränsen till före detta Tyska demokratiska republiken och före detta Republiken Tjeckoslovakien), och som sökanden vid förstainstansrätten dragit fördel av, beräknade utifrån ett bidragsberättigande underlag om 484 miljoner respektive 367 miljoner tyska mark, utgjorde statligt stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden. Zonenrandförderungsgesetz godkändes av kommissionen mot bakgrund av artikel 92 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse). EKSG-fördraget innehöll ingen motsvarande bestämmelse. De stöd som Salzgitter AG beviljades kan därför inte återkrävas trots att de inte är förenliga med den gemensamma marknaden.

Domen bygger huvudsakligen på uppfattningen att den situation som uppstod till följd av antagandet av andra och tredje regelverken för stöd till stålindustrin kännetecknades av inslag av ovisshet och brist på klarhet, som berodde på kommissionen.

Sökanden i målet om överklagande har bestridit denna uppfattning på följande fyra grunder:

För det första har förstainstansrätten genom att göra bedömningen att den situation som uppstod till följd av antagandet av andra och tredje regelverken för stöd till stålindustrin kännetecknades av "inslag av ovisshet och brist på klarhet" gått emot sin egen rättspraxis. I sin dom av den 31 mars 1998 i mål T-129/96, *Preussag Stahl mot kommissionen* (REG 1998, s. II-609, punkt 43), har förstainstansrätten slagit fast att det undantag som föreskrivs i regelverket från den princip om absolut förbud mot stöd som anges i artikel 4 c i EKSG-fördraget var begränsat i tiden. Av denna rättspraxis, som domstolen har bekräftat, följer att varken första eller andra regelverket för stöd kunde fortsätta att ha några verkningar efter de datum då de löpte ut, vilket inträffade den 31 december 1981 respektive den 31 december 1985. Sedan det tredje regelverket för stöd till stålindustrin hade trätt i kraft stod det fullständigt klart att kommissionen skulle "underrättas om planer på att på stålindustrin tillämpa de stödordningar som kommissionen redan tagit ställning till på grundval av bestämmelserna i EEG-fördraget" (artikel 6.1 i tredje regelverket för stöd till stålindustrin, EGT L 340, 1985, s. 1). De två första regelverken för stöd tillämpades inte i det omtvistade beslutet och saknar relevans för tvisten. De kan i vart fall, i motsats till vad som anges i den överklagade domen, inte ha någon betydelse utanför EKSG-området.

För det andra har förstainstansrätten inte begärt något bevis för att kommissionen faktiskt "kände till det stöd som sökanden hade beviljats". Dessutom undersökte inte förstainstansrätten frågan huruvida de verksamhetsrapporter och årsredovisningar som sökanden regelbundet tillsände kommissionen gjorde det möjligt att upptäcka icke anmälda stöd.

För det tredje tycks förstainstansrätten vara av uppfattningen att det räcker att ge in handlingar till kommissionen utanför det förfarande som föreskrivs i artikel 88 EG för att slippa undan skyldigheten att återbetala olagliga stöd, om sökanden återopar rättssäkerhetsprincipen.

För det fjärde kan domen undergräva systemet för kommissionens kontroll av statligt stöd, eftersom den strider mot domstolens fasta rättspraxis enligt vilken ett företag som har fått ett stöd i princip kan förlita sig på att stödet är lagligt endast om det har beviljats med iakttagande av det föreskrivna förfarandet. En omsorgsfull ekonomisk aktör skall nämligen normalt sett kunna förvissa sig om att detta förfarande har iakttagits (domstolens dom av den 20 september 1990 i mål C-5/89,

kommissionen mot Tyskland, REG 1990, s. I-3437, punkt 14). I denna dom fann domstolen att de mottagande företagen inte kunde återopar principen om skydd för berättigade förväntningar, som härrörde från rättssäkerhetsprincipen, för att undgå återbetalning av statligt stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden.

(¹) EUT C 239.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 6 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-428/04)

(2004/C 314/07)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 6 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Kommissionen företräds av Nicola Yerrell och Horstpeter Kreppel, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

I. fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 7, 11, 12, 13 och 18 i rådets direktiv nr 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 146), genom

1. att den ännu inte utfärdat nedanstående rättsakter, genom vilka direktivet skall införlivas i österrikisk rätt, nämligen

a. Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz (LDG),

b. Beamten-, Kranken- und Unfallsversicherungsgesetz,

c. Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG),

trots att tiden för att införliva direktivet har löpt ut, eller för det fall dessa rättsakter numera utfärdats, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,

2. att den helt eller delvis har underlåtit att införliva nedanstående artiklar i österrikisk rätt, nämligen

a. artikel 2.1 för lärare i offentliga obligatoriska skolor i Tyrolen

b. artikel 7.3

c. artikel 8.2

d. artikel 11.2

e. artikel 12.4

f. artikel 13.2 a och b,

II. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 89/391/EEG (nedan kallat direktivet) med österrikisk rätt löpte ut den 31 december 1993.

Enligt kommissionen är införlivandet av direktivet precis som tidigare ofullständigt eller bristfälligt.

För det första har den österrikiska regeringen inte antagit de lagar eller andra författningar som den angett att den haft för avsikt att anta för att införliva direktivet (nämligen Landes-lehrer-Dienstrechtsgesetz (LDG), Beamten-, Kranken- und Unfall-versicherungsgesetz och Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG), eller, för det fall dessa bestämmelser numera trätt i kraft, inte underrättat kommissionen om dessa bestämmelser.

För det andra anför kommissionen att de rättsakter varom underrättelse har lämnats av de österrikiska myndigheterna inte helt och korrekt införlivar direktivet med avseende på totalt sex bestämmelser i detta direktiv.

Kommissionen påpekar att lärare i obligatoriska statliga skolor i Tyrolen, trots det vidsträckta tillämpningsområdet för artikel 2.1 i direktiv 89/391/EEG, ännu inte omfattas av nationella införlivandeåtgärder.

Enligt artikel 7 i direktivet skall arbetsgivaren ge en eller flera arbetstagare i uppgift att arbeta med skyddsåtgärder, under förutsättning att han har tillräckligt kompetent personal. Enligt kommissionen ger artikel 7 i direktivet företräde för att avvärja risker inom företaget, eftersom sakkunnig hjälp enligt artikel 7.3 kan anlitas utifrån först om möjligheterna inom företaget eller verksamheten inte räcker till (se EG-domstolens dom av den 22 maj 2003 i mål C-441/01, kommissionen mot Nederländerna). De österrikiska införlivandeåtgärderna innehåller en valmöjlighet för arbetsgivaren eller uppdragsgivaren att anlita egna eller externa arbetstagare för att arbeta med säkerhetsfrågor.

Artikel 8.2 (Skyldighet att vidta lämpliga åtgärder för första hjälpen, brandbekämpning och utrymning) innehåller enligt kommissionens mening inget undantag för småföretag. Däremot är småföretag undantagna från denna skyldighet enligt de österrikiska införlivandebestämmelserna.

De bestämmelser som antagits för att införliva artikel 11.2 i direktivet innehåller, enligt kommissionen, inte en sådan informationsskyldighet för arbetsgivaren, som föreskrivs i denna artikel.

I artikel 12.4 i direktivet föreskrivs att den utbildning av arbetstagare som avses i denna artikel inte skall bekostas av arbetstägarna. I de österrikiska införlivandebestämmelserna föreskrivs att sådan utbildning skall förläggas till betald arbetstid. I bestämmelserna anges emellertid inte vem som skall bekosta sådan utbildning.

Slutligen påpekar kommissionen att artikel 13.2 a och b i direktivet inte fullständigt införlivats i österrikisk rätt. I strid mot artikel 13.2 a omfattas farliga ämnen inte av begreppet "arbetsverktyg" i den mening som avses i 15 § AschG respektive 15 § B-BSG. Dessutom innehåller artikel 13.2 b en skyldighet att efter det att en personlig skyddsutrustning har använts återställa den på dess rätta plats, som inte inskrivits i österrikisk rätt.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Klagenfurt av den 13 augusti 2004 i målet mellan A-Punkt Schmuckhandels GmbH och Claudia Schmidt

(Mål C-441/04)

(2004/C 314/08)

Landesgericht Klagenfurt begär genom beslut av den 13 augusti 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 20 oktober samma år, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan A-Punkt Schmuckhandels GmbH och Claudia Schmidt beträffande följande frågor:

1. Skall artiklarna 28 EG och 30 EG tolkas så, att motpartens frihet att yrkesmässigt besöka privatpersoner i deras hem i syfte att överlåta silversmycken och ta upp beställningar på sådana smycken garanteras genom nämnda artiklar?
2. För det fall den första tolkningsfrågan besvaras jakande ställs följande tolkningsfråga. Enligt lagstiftningen i en medlemsstat är det förbjudet att överlåta silversmycken genom att besöka privatpersoner i deras hem i syfte att överlåta och ta upp beställningar på sådana smycken. Utgör en sådan lagstiftning en begränsning av den fria rörligheten för varor i den mening som avses i artiklarna 28 EG och 30 EG?

3. För det fall även den andra tolkningsfrågan besvaras jakande ställs följande tolkningsfråga. Står inte en nationell bestämmelse – enligt vilken det i strid med artiklarna 28 EG och 30 EG är förbjudet att överlåta silversmycken genom att besöka privatpersoner i deras hem i syfte att överlåta och ta upp beställningar på sådana smycken – i strid med enskilda personers rätt att överlåta silversmycken genom att besöka privatpersoner i deras hem i syfte att överlåta och ta upp beställningar på sådana smycken?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf av den 13 oktober 2004 i målet mellan Possehl Erzkontor GmbH och Hauptzollamt Duisburg

(Mål C-445/04)

(2004/C 314/09)

Finanzgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 13 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 21 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Possehl Erzkontor GmbH och Hauptzollamt Duisburg beträffande följande fråga:

Omfattas smältmagnesia av det slag som beskrivs närmare i beslutet, som framställs genom kaustisk bränning av naturlig magnesit och i en andra behandlingsetapp genom smältning i en ljusbågsugn, av undernummer 2519 90 10 i bilaga I till Kombinerade nomenklaturen?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Innsbruck av den 30 september 2004 i målet mellan Autohaus Ostermann GmbH och VAV Versicherungs AG

(Mål C-447/04)

(2004/C 314/10)

Landesgericht Innsbruck begär genom beslut av den 30 september 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 27 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Autohaus Ostermann GmbH och VAV Versicherungs AG beträffande följande fråga:

Skall artikel 4.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av

medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring) ⁽¹⁾ tolkas så, att det försäkringsföretag gentemot vilket ersättningsanspråk framställs alltid – även vid enklare faktiska och rättsliga förhållanden – förfogar över en handläggningsfrist om tre månader, eller så att det därvid endast är fråga om en "förfallodagsbestämmelse" som inte utesluter att talan väcks även tidigare mot försäkringsföretaget, efter det att en rimlig betalningsfrist som kan ligga inom tremånadersfristen har löpt ut?

⁽¹⁾ EGT L 181, p. 65.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-448/04)

(2004/C 314/11)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Kommissionen företräds av C. O'Reilly och A.-M. Rouchaud-Joët, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land ⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,
2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 2 december 2002.

⁽¹⁾ EGT L 149, 2.6.2001, s. 34.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-449/04)**

(2004/C 314/12)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Kommissionen företräds av C. O'Reilly och A.-M. Rouchaud-Joët, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,
2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 11 februari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 187, 10.7.2001, s. 45.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-450/04)**

(2004/C 314/13)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Kommissionen företräds av C. O'Reilly och A.-M. Rouchaud-Joët, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land,⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,
2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 2 december 2002.

⁽¹⁾ EGT L 149, 2.6.2001, s. 34.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 27 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-448/04)**

(2004/C 314/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Kommissionen företräds av C. O'Reilly och A.-M. Rouchaud-Joët, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,
2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 2 december 2002.

(¹) EGT L 149, 2.6.2001, s. 34

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 28 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-454/04)**

(2004/C 314/15)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Kommissionen företräds av C. O'Reilly och A.-M. Rouchaud-Joët, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (¹), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller genom att i varje fall inte ha underrättat kommissionen om sådana åtgärder, och
2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 31 december 2002.

(¹) EGT L 212, s. 12.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 22 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-460/04)**

(2004/C 314/16)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av Carmel O'Reilly och Rudi Troosters, båda i egenskap av ombud.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2001/51/EG (¹) av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, genom att underlåta att anta de lagar och andra förordningar som krävs för att följa det direktivet, eller i varje fall genom att underlåta att informera kommissionen om dessa åtgärder,
2. förplikta konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den frist som fastställts för att genomföra direktivet löpte ut den 11 februari 2003.

(¹) EGT L 187, s. 45.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 22 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-461/04)***(Rättegångsspråk: nederländska)*

(2004/C 314/17)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Kommissionen företräds av Carmel O'Reilly och Rudi Troosters, i egenskap av ombud.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2001/55/EG ⁽¹⁾ av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, och

2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2001/55/EG löpte ut den 31 december 2002.

⁽¹⁾ EGT L 212, s.12.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 4 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-468/04)

(2004/C 314/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Kommissionen företräds av Georgios Zavvos och Arnaud Bordes, kommissionens rättstjänst.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/33/EG av den 21 oktober 2002 om ändring av rådets direktiv 90/425/EEG och 92/118/EEG beträffande hälsokrav för animaliska biprodukter ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 30 april 2003.

⁽¹⁾ EGT L 315, 19.11.2002, s. 14.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 4 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-469/04)

(2004/C 314/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Kommissionen företräds av Georgios Zavvos och Arnaud Bordes, kommissionens rättstjänst.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2002/60/EG av den 27 juni 2002 om särskilda bestämmelser för bekämpning av afrikansk svinpest och om ändring av direktiv 92/119/EEG beträffande Teschensjuka och afrikansk svinpest ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 30 juni 2003.

⁽¹⁾ EGT L 192, 20.7.2002, s. 27.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 10 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-474/04)**

(2004/C 314/20)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 10 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Kommissionen företräds av Maria Condou-Durande och Carmel O'Reilly, båda juridiska rådgivare vid kommissionens rättstjänst.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land ⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 2 december 2002.

⁽¹⁾ EGT L 149, 2.6.2001, s. 34

Talan mot Republiken Grekland väckt den 10 november 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-475/04)**

(2004/C 314/21)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 10 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Kommissionen företräds av Georgios Zavvos och Michael Shotter, båda medlemmar av kommissionens rättstjänst.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 31 oktober 2003.

⁽¹⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

Avskrivning av mål C-154/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/22)

Genom beslut av den 15 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-154/03, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EUT C 146, 21.6.2003

Avskrivning av mål C-186/03 P ⁽¹⁾

(2004/C 314/23)

Genom beslut av den 23 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-186/03 P, Strabag Benelux NV mot Europarådet.

⁽¹⁾ EUT C 213, 6.9.2003.

Avskrivning av mål C-274/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/24)

Genom beslut av den 16 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-274/03, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EUT C 200, 23.8.2003

Avskrivning av mål C-21/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/27)

Genom beslut av den 8 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol (femte avdelningen) förordnat om avskrivning av mål C-21/04, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EUT C 59, 6.3.2004.

Avskrivning av mål C-424/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/25)

Genom beslut av den 23 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-424/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien.

⁽¹⁾ EUT C 275, 15.11.2003

Avskrivning av mål C-72/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/28)

Genom beslut av den 24 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-72/04, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland.

⁽¹⁾ EUT C 94, 17.4.2004.

Avskrivning av mål C-479/03 ⁽¹⁾

(2004/C 314/26)

Genom beslut av den 23 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-479/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg.

⁽¹⁾ EUT C 7, 10.1.2004

Avskrivning av mål C-115/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/29)

Genom beslut av den 23 september 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-115/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland.

⁽¹⁾ EUT C 94, 17.4.2004

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 21 oktober 2004

i mål T-36/99: Lenzing AG mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Rättsakt som berör sökanden personligen — artikel 87.1 EG — Avtal om omläggning och återbetalning av skulder — Kriteriet privat borgenär)

(2004/C 314/30)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-36/99, Lenzing AG, Lenzing (Österrike) (ombud: inledningsvis advokaten H.-J. Niemeyer, därefter advokaterna I. Brinker och U. Soltész), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuschitz och D. Triantafyllou, biträdda av advokaten M. Núñez-Müller, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/395/EG av den 29 oktober 1998 om statligt stöd som de spanska myndigheterna beviljat Sniace SA, beläget i Torrelavega, Kantabrien (EGT L 149, 1999, s. 40), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens beslut 2001/43/EG av den 20 september 2000 (EGT L 11, 2001, s. 46), har förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh, J. D. Cooke, H. Legal och M.E. Martins Ribeiro, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 21 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 1.1 i kommissionens beslut 1999/395/EG av den 28 oktober 1998 om statligt stöd som de spanska myndigheterna beviljat Sniace SA, beläget i Torrelavega, Kantabrien, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens beslut 2001/43/EG av den 20 september 2000, ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad.
- 3) Konungariket Spanien skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 160, 5.6.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 5 oktober 2004

i mål T-45/01: Stephen Sanders m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Anställda vid samarbetsprojektet JET — Likabehandling — Tjänsteföreskrifterna för tillfälligt anställda är inte tillämpliga — Artikel 152 Euratom — Rimlig tidsfrist — Materiell skada)

(2004/C 314/31)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-45/01, Stephen Sanders, Oxon (Förenade kungariket), och ytterligare 94 sökanden vars namn anges i bilagan till domen (ombud: P. Roth, QC, I. Hutton och A. Howard, barristers) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och L. Escobar Guerrero, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis J.-P. Hix och A. Pilette, därefter J.-P. Hix och B. Driessen), angående en talan om ersättning för den materiella skada som sökandena anser sig ha lidit till följd av de inte rekryterades som tillfälligt anställda vid gemenskaperna för sitt arbete vid samarbetsprojektet Joint European Torus (JET), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf, samt domarna M. Jaeger och H. Legal, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 5 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionen förpliktas att ersätta var och en av sökandena för den ekonomiska skada som de har lidit till följd av att de inte rekryterades som tillfälligt anställda vid gemenskaperna för sitt arbete vid samarbetsprojektet Joint European Torus (JET).
- 2) Parterna skall inom sex månader från avkunnandet av denna dom underrätta förstainstansrätten om den ersättning som enligt överenskommelse skall utgå för denna skada.
- 3) Om en överenskommelse inte kan nås skall parterna inom samma tidsfrist inkomma med sina yrkanden i siffror.
- 4) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EGT C 134, 5.5.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**den 14 oktober 2004****i mål T-1/02: Robert Polinsky mot Europeiska gemenskapernas domstol ⁽¹⁾****(Tjänstemän — Skadeståndstalan — Exponering för asbest — Arbetssjukdom — Skada)**

(2004/C 314/32)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-1/02, Robert Polinsky, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, bosatt i Thionville (Frankrike) (ombud: advokaten J. Iturriagagoitia Bassas) mot Europeiska gemenskapernas domstol (ombud: M. Schauss, med delgivningsadress i Luxemburg), angående begäran om ersättning för fysiska, psykiska, yrkesmässiga och ekonomiska skador som sökanden påstår ha lidit, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili och M. Vilaras; justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*2) *Vardera part skall bära sin rättegångskostnad.*⁽¹⁾ EGT C 19, 25.1.2003.**FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM****den 14 oktober 2004****i mål T-44/02: Dresdner Bank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾****(Konkurrens — Artikel 81 EG — Avtal om prissättning och avgiftsstruktur för valutaväxling — Tyskland — Tredskodom)**

(2004/C 314/33)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-44/02, Dresdner Bank AG, Frankfurt am Main (Tyskland) (ombud: advokaterna M. Hirsch och W. Bosch, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/E-37.919 – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) (EGT L 15, 2003, s.1), har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden

P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J. D. Cooke; justitiesekreterare: H. Jung, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/E-1/37.919 (37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) ogiltigförklaras i den del det angår sökanden.

2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2003.**FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM****den 14 oktober 2004****i mål T-54/02: Vereins- und Westbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾****(Konkurrens — Artikel 81 EG — Avtal om fastställande av priser och avgiftsstrukturer för valutaväxling — Tyskland — Tredskodomsförfarande)**

(2004/C 314/34)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-54/02, Vereins- und Westbank AG, Hamburg (Tyskland), (ombud: advokaterna J. Schulte, M. Ewen och A. Neus, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) (EGT L 15, 2003, s. 1), har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke; justitiesekreterare: H. Jung, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) ogiltigförklaras i den del det avser sökanden.

2) Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 97, 20.4.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**den 14 oktober 2004****i mål T-56/02: Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾****(Konkurrens — Artikel 81 EG — Avtal om fastställande av priser och avgiftsstrukturer för valutaväxling — Tyskland — Tredskodomsförfarande)**

(2004/C 314/35)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, München (Tyskland), (ombud: advokaterna W. Knapp, T. Müller-Ibold och B. Bergmann, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) (EGT L 15, 2003, s. 1), har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke; justitiesekreterare: H. Jung, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) ogiltigförklaras i den del det avser sökanden.

2) Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**den 14 oktober 2004****i mål T-60/02: Deutsche Verkehrsbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾****(Konkurrens — Artikel 81 EG — Avtal om prissättning och om avgiftsstruktur för kontantväxling — Tyskland — Tredskodom)**

(2004/C 314/36)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-60/02, Deutsche Verkehrsbank AG, Frankfurt am Main (Tyskland) (ombud: advokaterna M. Klusmann och F. Wiemer,

med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) (EGT L 15, 2003, s. 1), har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke, justitiesekreterare: H. Jung, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) ogiltigförklaras i den del det avser sökanden.

2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**den 14 oktober 2004****i mål T-61/02: Commerzbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾****(Konkurrens — Artikel 81 EG — Avtal om prissättning och om avgiftsstruktur för kontantväxling — Tyskland — Tredskodom)**

(2004/C 314/37)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-61/02, Commerzbank AG, Frankfurt am Main (Tyskland) (ombud: advokaten H. Satzky, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) (EGT L 15, 2003, s. 1), har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke, justitiesekreterare: H. Jung, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut 2003/25/EG av den 11 december 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende COMP/E-1/37.919 (f.d. 37.391) – Bankavgifter för växling av valutor från euroområdet – Tyskland) ogiltigförklaras i den del det avser sökanden.

2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 109, 4.5.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 14 oktober 2004

i mål T-137/02: Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Rekommendation 96/280/EG — Begreppet små och medelstora företag)

(2004/C 314/38)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-137/02, Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, Malchow (Tyskland) (ombud: advokaterna S. Völcker och J. Heithecker) mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2002/821/EG av den 15 januari 2002 om det statliga stöd som Tyskland har beviljat till förmån för Pollmeier GmbH, Malchow (EGT L 296, s. 20), har förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras och N. J. Forwood, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 169, 13.7.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 5 oktober 2004

i mål T-144/02: Richard J. Eagle m. fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Personal i samarbetsprojektet JET — Likabehandling — Personal som nekats ställning som tillfälligt anställd — Artikel 152 EA — Rimlig tidsfrist — Åsamkad ekonomisk skada)

(2004/C 314/39)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-144/02, Richard J. Eagle, Oxon (Förenade konungariket) och de tolv sökande vars namn anges i bilaga (ombud: D. Beard, barrister) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Curall och L. Escobar Guerrero, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix och A. Pilette) angående en talan om skadestånd för den ekonomiska skada som sökandena påstår sig ha lidit till följd av att det inte erhöll ställning som tillfälligt anställda i gemenskaperna för deras arbete i samarbetsprojektet Joint European Torus (JET), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Jaeger och H. Legal; justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 5 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionen förpliktas ersätta den ekonomiska skada som respektive sökande har lidit till följd av att han eller hon inte har rekryterats som tillfälligt anställd vid kommissionen för deras arbete i samarbetsprojektet Joint European Torus (JET).

2) Parterna skall inom en frist på sex månader från och med dagen för förevarande dom till förstainstansrätten inkomma med uppgift om det belopp som parterna överenskommit skall utgå i ersättning för denna skada.

3) Om en sådan överenskommelse inte kan träffas skall parterna inom samma frist till förstainstansrätten inkomma med uppgift om de belopp som de anser att skadeståndet skall uppgå till.

4) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

(¹) EGT C 169, 13.7.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**av den 14 oktober 2004****i mål T-255/02: H mot Europeiska gemenskapernas domstol ⁽¹⁾****(Tjänstemän — Skadeståndstalan — Exponering för asbest — Yrkessjukdom — Skada)**

(2004/C 314/40)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-255/02, H, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, Oetrange (Luxemburg) (ombud: advokaten J. Iturriaga-goitia Bassas) mot Europeiska gemenskapernas domstol (ombud: M. Schauss, med delgivningsadress i Luxemburg) angående en begäran om ersättning för den fysiska, ideella, yrkesmässiga och ekonomiska skada som sökanden påstås ha lidit, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili och M. Vilaras, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 274, 9.11.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**av den 14 oktober 2004****i mål T-256/02: I mot Europeiska gemenskapernas domstol ⁽¹⁾****(Tjänstemän — Skadeståndstalan — Exponering för asbest — Yrkessjukdom — Skada)**

(2004/C 314/41)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-256/02, I, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, Luxemburg (Luxemburg) (ombud: advokaterna J. Iturriaga-goitia Bassas och K. Delvolvé) mot Europeiska gemenskapernas domstol (ombud: M. Schauss, med delgivningsadress i

Luxemburg) angående en begäran om ersättning för den fysiska, ideella, yrkesmässiga och ekonomiska skada som sökanden påstås ha lidit, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili och M. Vilaras, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 274, 9.11.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**av den 14 oktober 2004****i mål T-257/02: K mot Europeiska gemenskapernas domstol ⁽¹⁾****(Tjänstemän — Skadeståndstalan — Exponering för asbest — Yrkessjukdom — Skada)**

(2004/C 314/42)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-257/02, K, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, Luxemburg (Luxemburg) (ombud: advokaterna J. Iturriaga-goitia Bassas och K. Delvolvé) mot Europeiska gemenskapernas domstol (ombud: M. Schauss, med delgivningsadress i Luxemburg) angående en begäran om ersättning för den fysiska, ideella, yrkesmässiga och ekonomiska skada som sökanden påstås ha lidit, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili och M. Vilaras, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 274, 9.11.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 oktober 2004

i mål T-294/02: Miguel Vicente-Núñez mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Åtgärder för att följa förstainstansrättens dom — Beslut om befordran — Tjänstetid i lönegraden — Datum för ikraftträdande)

(2004/C 314/43)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-294/02, Miguel Vicente-Núñez, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Kraainem (Belgien) (ombud: advokaten M.-A. Lucas) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och L. Lozano Palacios, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att befordra sökanden till lönegrad A 5/3 vid 1998 års befodringsomgång, vilket fattats för att följa förstainstansrättens dom av den 9 mars 2000 i mål T-10/99, i den mån det angivits att beslutet har verkan från den 1 april 2000, samt därutöver ett skadeståndskrav, har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna M. Jaeger och F. Dehousse, justitiesekreterare: H. Jung, den 6 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut av den 11 juni 2002 ogiltigförklaras, såtillvida som det inte har till följd att ge Miguel Vicente-Núñez en motsvarande ställning, med hänsyn till tjänstetid i lönegraden, som han skulle ha haft om han hade befordrats till lönegrad A5 den 1 april 1998.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 289, 23.11.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 oktober 2004

i mål T-356/02: Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Äldre figurmärke innehållande orddelen "Krafft" — Ansökan om registrering av ordmärket VITAKRAFT som gemenskapsvarumärke — Relativt registreringshinder — Verklig användning av det äldre varumärket — Varumärkeslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Regel 22.2 i förordning (EG) nr 2868/95)

(2004/C 314/44)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland) (ombud: advokaten U. Sander), mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: A. Apostolakis och G. Schneider), varvid den andra parten i förfarandet vid harmoniseringsbyrån, intervenient vid förstainstansrätten var Krafft SA, Andoain (Spanien) (ombud: advokaten P. Koch Moreno), angående en talan mot det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 4 september 2002 (de förenade ärendena R 506/2000-4 och R 581/2000-4) i ett invändningsförfarande mellan Krafft SA och Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A.W.H. Meij och N.J. Forwood, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor, den 6 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 4 september 2002 (de förenade ärendena R 506/2000-4 och R 581/2000-4) ogiltigförklaras till den del intervenientens överklagande till överklagandenämnden bifallits med avseende på varorna "industriella oljor och fetter; smörjmedel och -ämnen; bränslen (inklusive bensin och motorsprit) och belysningsmedel" (klass 4) och "byggnadsmaterial (ej av metall); styva rör (ej av metall) för byggnation; asfalt, tjära och bitumen" (klass 19), vilka anges i ansökan om gemenskapsvarumärke.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 55, 8.3.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**av den 14 oktober 2004****i mål T-389/02: Sergio Sandini mot Europeiska gemenskapernas domstol ⁽¹⁾****(Tjänstemän — Skadeståndstalan — Upptagande till sakprövning — Exponering för asbest — Yrkessjukdom — Skada)**

(2004/C 314/45)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-389/02, Sergio Sandini, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, Ehlang (Luxemburg) (ombud: advokaterna J. Iturriagoitia Bassas och K. Delvolvé) mot Europeiska gemenskapernas domstol (ombud: M. Schauss, med delgivningsadress i Luxemburg) angående en begäran om ersättning för den fysiska, ideella, yrkesmässiga och ekonomiska skada som sökanden påstås ha lidit, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili och M. Vilaras, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 44, 22.2.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**den 14 oktober 2004****i mål T-390/02: Antonio Cagnato mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾****(Tjänstemän — Skadeståndstalan — Upptagande till sakprövning — Exponering för asbest — Arbetssjukdom — Skada)**

(2004/C 314/46)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-390/02, Antonio Cagnato, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, bosatt i Dippach-Gare (Luxemburg) (ombud: advokaterna J. Iturriagoitia Bassas och K. Delvolvé) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M.

Schauss, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en begäran om ersättning för fysiska, psykiska, yrkesmässiga och ekonomiska skador som sökanden påstås ha lidit, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili och M. Vilaras, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 44, 22.2.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**av den 12 oktober 2004****i mål T-35/03: Aventis CropScience SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) ⁽¹⁾****(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket CARPO som gemenskapsvarumärke — Äldre nationellt ordmärke HARPO Z — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)**

(2004/C 314/47)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål T-35/03, Aventis CropScience SA, Lyon (Frankrike) (ombud: advokaten E. Armijo Chávarri), mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: I. de Medrano Caballero och G. Schneider), varvid den andra parten motpart i förfarandet inför överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån var BASF Aktiengesellschaft, Ludwigshafen am Rhein (Tyskland), angående en talan mot beslut R 803/2001-2, som fattats av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 18 november 2002, beträffande den invändning som innehavaren av det äldre nationella ordmärket HARPO Z framställt mot registreringen av ordmärket CARPO som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna N.J. Forwood och I. Pelikánová, justitiesekreterare: byrådirektören I. Natsinas, den 12 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 83, 5.4.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 21 oktober 2004

i mål T-49/03: Gunda Schumann mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän — Allmänt uttagningsprov — Urvalsprov — Strykning av flervalsfråga — Proportionalitetsprincipen — Asidosättande av meddelandet om allmänt uttagningsprov)

(2004/C 314/48)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-49/03, Gunda Schumann, Berlin (Tyskland) (ombud: advokaten Y. Bock, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall, biträdd av advokaten B. Wägenbaur med delgivningsadress i Luxemburg), angående en talan om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut i det allmänna uttagningsprovet KOM/A/11/01 att inte ge sökanden tillträde till de prov som följde efter urvalsproven, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J. D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 21 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan avvisas i den del den avser ogiltigförklaring av beslutet av den 19 juli 2002.

2) Talan ogillas i den del den avser ogiltigförklaring av beslutet av den 4 juni 2002.

3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 101, 26.4.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 oktober 2004

i de förenade målen T-117/03–T-119/03 och T-171/03: New Look Ltd mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Äldre gemenskapsvarumärke (figurmärke) innehållande bokstavs-kombinationen NL — Ansökningar om registrering av gemenskapsvarumärken (figurmärken) som innefattar orden NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE och NLCollection — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Likheter mellan kännetecken — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2004/C 314/49)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen T-117/03–T-119/03 och T-171/03, New Look Ltd, Weymouth, Dorset (Förenade kungariket) (ombud: advokaterna R. Ballester och G. Marín) mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto, J. García Murillo och S. Laitinen), varvid den andra parten i förfarandet inför överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån var Naulover, SA, Barcelona (Spanien), angående talan om ogiltigförklaring i fyra fall mot beslut som fattats av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 27 januari 2003 (R 95/2002-1, R 577/2001-1 och R 578/2001-1) respektive den 15 april 2003 (R 19/03-1), avseende invändningsförfaranden mellan Naulover, SA och New Look Ltd, har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A. W. H. Meij och N. J. Forwood, justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio Gonzalez, den 6 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 146, 21.6.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt
den 9 september 2004 av Republiken Grekland

den 22 september 2004

(Mål T-364/04)

i mål T-44/03: Giorgio Lebedef m.fl. mot Europeiska
gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(2004/C 314/51)

(Rättegångsspråk: grekiska)

*(Tjänstemän — Lön — Ersättning för resekostnader —
Ändring av beräkningssättet — En ytterligare talan avseende
andra år — Res judicata — Inga omständigheter som ger
anledning till att ompröva den dom som meddelats — Uppen-
bart ogrundad talan)*

(2004/C 314/50)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-44/03: Giorgio Lebedef, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Senningerberg (Luxemburg), och 49 andra tjänstemän vars namn finns förtecknade i bilaga till beslutet (ombud: advokaten G. Bounéou, med delgivningsadress i Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Curall och V. Joris, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avseende åren 1993, 1994 och 1995 ändra den metod som används för beräkning av ersättning för den årliga resan till Grekland vad beträffar resrutten via Brindisi samt ogiltigförklaring av sökandenas lönebesked genom vilka detta beslut har verkställts, har förstainstansrätten (tredje avdelningen) sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna M. Jaeger och F. Dehousse, justitiesekreterare: H. Jung, den 22 september 2004 meddelat följande beslut:

1) *Talan avvisas.*2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 101, 26.4.2003.

Republiken Grekland har den 9 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Ioannis Chalkias och Eleni Svolopoulou, jurister vid statens rättstjänst.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara eller ändra det ifrågasatta beslutet.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet, C 2004/561/EG ⁽¹⁾ av den 16 juli 2004 uteslöt kommissionen i samband med årsredovisningen i den mening som avses i förordning (EG) nr 729/70 ⁽²⁾ att vissa utgifter på området för frukt- och grönsaksodling och djurstöd som Republiken Grekland hade gjort gällande skulle finansieras av gemenskapen. Således ansågs dessa utgifter inte vara rättmätiga gemenskapsutgifter och Republiken Grekland ansvarar för dem.

Vissa av nämnda utgifter avser stöd avseende persikoodling i enlighet med förordning nr 2201/96 ⁽³⁾, från vilka avdrag har gjorts på grund av att minimipriset inte har beaktats. Republiken Grekland gör gällande att en felaktig tolkning har gjorts av förordning nr 2201/96 och förordning nr 504/97 ⁽⁴⁾, att proportionalitetsprincipen har åsidosatts och att de faktiska omständigheterna har missbedömts.

Samma beslut innebär även att gemenskapen inte finansierar utgifter på området för produktionsstöd avseende bearbetning av tomater, med motiveringen att stödet utbetalats till organisationerna för tomatproducenter i stället för till bearbetningsföretagen. Härvid gör Republiken Grekland gällande att särskilda omständigheter föreligger, framför allt att vissa bearbetningsföretag har gått i konkurs samt att allvarliga finansiella problem uppstått. Den påstår vidare att gemenskapen inte har lidit någon skada. Den anför dessutom att de faktiska omständigheterna har missbedömts samt att proportionalitetsprincipen, artikel 7 i förordning nr 1258/1999 ⁽⁵⁾ och artikel 8 i förordning nr 1663/1995 ⁽⁶⁾ har åsidosatts.

Andra utgifter som inte finansieras av gemenskapen avser djurstöd. Republiken Grekland yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet även i detta avseende. Härvid påstår Republiken Grekland att kommissionen har missbedömt de faktiska omständigheterna och inte beaktat de relevanta faktorerna. Därutöver anför den att motiveringsskyldigheten inte har iakttagits samt slutligen att proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

⁽¹⁾ EGT L 250, s. 21.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EGT L 297, s. 29).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 504/97 av den 19 mars 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller systemet med produktionsstöd för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EGT L 78, s. 14).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, s. 103).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 158, s. 6).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 22 september 2004 av Orsay GmbH.

(Mål T-378/04)

(2004/C 314/52)

(Rättegångsspråk: tyska)

Orsay GmbH, Willstätt (Tyskland) har den 22 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten D. von Schultz.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 15 juni 2004 (ärende R 0909/2002-4 – Orsay (Ord-/figurmärke) / D'ORSAY (Ord-/figurmärke)) och det beslut 2562/2002 som harmoniseringsbyråns invändningsenhet fattade den 28 augusti 2002, i den mån registrering av gemenskapsvarumärkesansökan nr 1 042 605 avslogs, på grund av den framförda invändningen nr B 242 075, för varorna kläder, stövlar, skor och inneskor samt huvudbonader,

- förplikta harmoniseringsbyrån att registrera det ansökta gemenskapsvarumärket 1 042 605 "Orsay" för varorna kläder, stövlar, skor och inneskor samt huvudbonader i klass 25,

- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke:

Figurmärket "Orsay", för varor som ingår i klasserna 23 (garn och tråd mm.), 24 (textila produkter) och 25 (huvudbonader) – Ansökan nr 1 042 605

Granskarens beslut

Avslag på ansökan om registrering av det sökta varumärket

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på överklagandet

Grunder:

Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 22 september 2004 av Erich Drazdansky

(Mål T-383/04)

(2004/C 314/53)

(Rättegångsspråk: tyska)

Erich Drazdansky, Wr. Neustadt (Österrike) har den 22 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten M. Kadlicz.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ändra det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 23 juli 2004 (ärende R1014/2001-2) på så sätt att hans överklagande bifalls och invändningen avvisas eller ogillas,
- i andra hand, upphäva harmoniseringsbyråns beslut och återförvisa målet till harmoniseringsbyrån för ny prövning,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Sökt gemenskapsvarumärke:

Sökanden

Ordmärket "Vitacan", för varor som ingår i klasserna 29 (mjölk- drycker mm.), 30 (kakao- eller chokladdrycker) och 32 (fruktdrycker mm.) – Ansökan nr 452 284

Granskarens beslut

Avslag på ansökan om registrering av det sökta varumärket

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på överklagandet

Grunder:

Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94¹

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 september 2004 av Bernard Nonat

(Mål T-391/04)

(2004/C 314/54)

(Rättegångsspråk: franska)

Bernard Nonat, Bryssel (Belgien), har den 28 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte föra upp sökanden med verkan på vare sig förteckningen över befordringsbara tjänstemän, eller på förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad A 4 under befordringsomgången 2003,
- ogiltigförklara artikel 12 i de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna i den mån det föreskrivs att tillfälliga prioritetspoäng kan tilldelas med upp till 1 poäng per tjänstgöringsår inom lönegraden med ett tak på 7 poäng, samt särskilda tilläggs-poäng med upp till 150 procent av befordringsmöjligheterna under föregående budgetår, utan att beakta de meriter som tjänstemannen erhållit under referensåren, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter tillsättningsmyndighetens vägran att befordra honom till lönegrad A4 under befordringsomgången 2003.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande ett åsidosättande av såväl artiklarna 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna som principen om icke-diskriminering och principen om att den lämpligaste tjänstemannen skall tillsättas.

Sökanden påpekar att det nya systemet för personalutvärdering och befordran av tjänstemän som kommissionen har antagit innebär att tjänstemännens meriter inte värderas. Sökanden anses till exempel enligt artikel 12.3b i de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna ha samma meriter, med stöd av särskilda tilläggs-poäng, som de tjänstemän i samma lönegrad som inte hade föreslagits för befordran under föregående år.

Det tycks därmed som om två tjänstemannakategorier, det vill säga tjänstemän som, utöver gränsen på 150 procent av befordringsmöjligheterna under befordringsåret 2002 har föreslagits för befordran under detta år, dels tjänstemän som var befordringsbara år 2002 och som inte föreslagits för befordran, behandlas på samma sätt i meritvärderingen, vilket strider mot icke-diskrimineringsprincipen och artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

Även tilldelningen av tillfälliga prioritetspoäng per tjänstgöringsår i lönegraden utgör ett åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, genom att den tid som tjänstemännen har tjänstgjort i en lönegrad belönas utan att de meriter som vederbörande har uppnått under referensperioden tas i beaktande.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 6 oktober 2004 av MobilCom Aktiengesellschaft**(Mål T-397/04)**

(2004/C 314/55)

(Rättegångsspråk: tyska)

MobilCom Aktiengesellschaft, Büdelsdorf (Tyskland) har den 6 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av K. Jacobsen, U. Wellmann och T. Sharpe, Rechtsanwälte.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 14 juli 2004 i ärende C5/03 (Ex N 239/03),

— i andra hand, ogiltigförklara artikel 1 i Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 14 juli 2004 i ärende C5/03 (Ex N 239/03) i den del det i sista halva meningen anges "... förutsatt att Tyskland uppfyller nämnda villkor i artikel 2 i förevarande beslut" liksom artikel 2 och artikel 3 i nämnda beslut.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet förklaras Tysklands statliga stöd till förmån för sökanden förenligt med den gemensamma marknaden, förutsatt att Tyskland uppfyller villkoren i artikel 2 i nämnda beslut. Genom detta åläggande förpliktas sökanden att under sju månader stänga sin så kallade "Online-Vetriebskanal".

Sökanden gör först gällande att kommissionen inte varit behörig i ärendet. Eftersom sökandens verksamhet av förmedling av mobiltelefoniavtal uteslutande begränsas till Tyskland, kan beviljandet av stödet inte påverka handeln mellan stater.

Vidare hävdar sökanden att det saknas en lämplig rättslig grund för kommissionens åläggande, varför det föreligger ett åsidosättande av EG-fördraget eller av en rättsregel som antagits för dess tillämpning.

Enligt sökanden är åläggandet gentemot denne godtyckligt, eftersom det är otillräckligt motiverat. Således påpekar sökanden att det gjorts en oriktig bedömning, eller ingen bedömning. Kommissionen har vidare inte visat, att det ifrågasatta beslutet är nödvändigt, lämpligt och samtidigt den minst begränsande åtgärden och den har därigenom åsidosatt proportionalitetsprincipen.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 oktober 2004 av Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG**(Mål T-405/04)**

(2004/C 314/56)

(Rättegångsspråk: tyska)

Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG har den 11 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokat M. Wolter.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 13 augusti 2004 i ärende R0912 2002-2.

— fastställa att artikel 7.1 b, 7.1 c och 7.2 inte utgör hinder för offentliggörande av det anmälda varumärket "Caipi" för varor i klass 33,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Sökanden
Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "Caipi", för varor som ingår i klass 33 (alkoholhaltiga drycker (ej öl)) – Ansökan nr 2 655 967
Beslut som har överklagats till överklagandenämnden:	Avslag på registreringsansökan
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet
Grunder:	Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c och artikel 12 i förordning (EG) nr 40/94 ¹ . Fel att inte beakta tidigare gjorda nationella registreringar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 11 oktober 2004 av Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål T-414/04)

(2004/C 314/57)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 11 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden företräds av C.-D. Quassowski, biträdd av C. von Donat, Rechtsanwalt.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i skrivelse från generaldirektoratet för regionalpolitik av den 9 september 2004, i den del gemenskapsbidraget från Europeiska regionala utvecklingsfonden till åtgärdsprogrammet RESIDER II Nordrhein-Westfalen 1995–1999 (ERUF nr 94.02.10.036) / ARINCO nr 94.DE.16.051) sänks till EUR 72 794 851,67 och slutbetalningen med ett belopp på EUR 2 268 988,33 till de tyska myndigheterna ställs in, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet har kommissionen sänkt gemenskapsbidraget från strukturfonden ERUF till åtgärdsprogrammet RESIDER-II Nordrhein-Westfalen 1995–1999 (ERUF nr 94.02.10.036 / ARINCO nr 94.DE.16.051) till EUR 72 794 851,67 och ställt in slutbetalningen med ett belopp om EUR 2 268 988,33 till de tyska myndigheterna. Bakgrunden till sänkningen är att programmet utnyttjats mindre för vissa åtgärder och mer för andra åtgärder i jämförelse med vad som angavs i programmets preliminära finansieringsplan. Utjämnningen mellan de åtgärder som utnyttjats i högre och mindre utsträckning har inte skett inom respektive huvudpunkt i det aktuella programmet, utan inom ramen för ERUF-bidraget till programmet som helhet.

Till stöd för sin talan påpekar sökanden först att enligt artikel 24 i förordning nr 4253/88 ⁽¹⁾, är en sänkning av gemenskapsbidraget endast möjlig om en väsentlig förändring som påverkar arten av eller villkoren för verksamheten eller åtgärden föreligger. Enligt sökandens mening utgör inte nämnda omfördelning någon sådan väsentlig förändring.

För det fall ovannämnda omfördelning skulle betraktas som en väsentlig förändring, gör sökanden gällande att kommissionen tidigare lämnat sitt samtycke, genom dess "Riktlinjer för den finansiella avslutningen av de operativa åtgärderna (1994–1999) inom ramen för strukturfonderna" (SEK(1999) 1316 slutlig).

Sökanden hävdar att kommissionen har gjort en oriktig bedömning, genom att den överhuvudtaget inte har utövat sitt utrymme för skönsmässig bedömning, och att det ifrågasatta beslutet är bristfälligt motiverat.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, 31.12.1988, s. 1)

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 8 oktober 2004 av Bunker & BKR, S.L.

(Mål T-423/04)

(2004/C 314/58)

(Ansökan är avfattad på spanska)

Bunker & BKR, S.L., Almansa (Spanien) har den 8 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Sökanden företräds av advokaten José Enrique Astiz Suárez.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ändra det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 30 juni 2004 i ärende R 0458/2002-4, i den del som avser likheten mellan kännetecknen och likheten mellan varorna, avslå invändningen och bevilja registrering för samtliga varor som avses i ansökan, och

— i andra hand, återkalla beslutet och återförvisa ärendet till invändningsenheten för en förnyad och korrekt prövning av de övriga tecknen med hänsyn till de visuella och fonetiska skillnader som föreligger mellan BOOTS & SHOES B.K.R. MADE IN SPAIN och BK RODS, samt till att båda dessa kan finnas på marknaden utan risk för att konsumenterna uppfattar det som om det finns en samband mellan de angivna varorna vad gäller ursprung och kvalitet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke CALZADOS BUNKER SA (rätten till ansökningsenheten har sedermera övergått till sökanden).

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke bestående av initialerna "B.K.R." inuti en romb, med angivelsen "Boots-Shoes – Made in Spain" för varor i klass 18 och 25 och för tjänster i klass 39 – Ansökan nr 649.756.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: MARINE STOCK LIMITED.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Olika nationella varumärken, inklusive det österrikiska ordmärket "BK RODS (nr 149.254), för varor i klass 25 (kläder och fotbeklädnader). Invändningen rörde samtliga varor och tjänster som avses i den omtvistade ansökan om gemenskapsvarumärke.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen godtogs beträffande varor i klass 25 och ogillades beträffande varor i klass 18 och beträffande tjänster i klass 39.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Talan mot Europaparlamentet, väckt den 15 oktober 2004 av Angel Angelidis

(Mål T-424/04)

(2004/C 314/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Angel Angelidis, Luxemburg, har den 15 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten Eric Boigelot.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara parlamentets beslut av den 16 juli 2004 om avslag på sökandens klagomål,

— ogiltigförklara sökandens betygsrapport för år 2002,

— förplikta parlamentet att utge ersättning om 20 000 euro till sökanden i överensstämmelse med rätt och billighet för den ideella skada som sökanden lidit till följd av olika väsentliga fel som begåtts på olika nivåer vid upprättandet av betygsrapporterna liksom till följd av den avsevärda förseningen med att slutgiltigt upprätta nämnda rapporter, och

— förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Åberopade grunder är desamma som i mål T-416/03⁽¹⁾, som väckts av samma sökande.

⁽¹⁾ EGT C 59, 6.3.04, s. 25

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 oktober 2004 av Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio.

(Mål T-426/04)

(2004/C 314/60)

(Rättegångsspråk: italienska)

Tramarin s.n.c. di Tramarin Andrea e Sergio har den 20 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionen skrivelse av den 29 maj 2000, D/53186, D/(00)PI D/672 i den del som berörs av förevarande talan,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 juli 2000 om att inte framföra några invändningar mot och tillåta statlig stödordning nr N 715/99 – Italien – Åtgärd till förmån för produktionsverksamhet i eftersatta områden i Italien, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål, som även är sökande i mål T-98/04, S.I.M.S.A mfl mot kommissionen ⁽¹⁾, ifrågasätter, förutom beslutet att tillåta statlig stödordning nr N 715/99, vilket även ifrågasatts i det ovannämnda målet, det beslut som enligt sökanden återfinns i svarandens skrivelse av den 29 maj 2000. Talan gäller skrivelsen i den del kommissionen svarade på ett förslag som den italienska myndigheten framfört till den vid ett möte i Bryssel den 16 maj 2000. Förslaget gällde att det i den statliga stödordning som införts genom den italienska lagen nr 488/92 och dess genomförandebestämmelser skulle införas en övergångsbestämmelse. Skälet därtill var att man ville undvika brist i kontinuiteten mellan den tidigare ordningen och den nya ordningen i avvaktan på åtgärder från den företagskategori som ännu inte hade lämnat in ansökan, inom ramen för den första kungörelsen, för att omfattas av den nya stödordningen, men som redan påbörjat genomförandet av nya investeringsprojekt. I skrivelsen anmodade kommissionen de italienska myndigheterna att återkalla detta förslag.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande följande åsidosättanden

- åsidosättande av väsentliga formföreskrifter genom att det formella undersökningsförfarandet i artikel 88.2 EG inte inletts,

- åsidosättande av artikel 4.4, artikel 7.5 och artikel 26.2 och 26.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁾ och

- åsidosättande av processuella rättigheter som tillkommer intressenter angående statligt stöd.

Sökanden gör särskilt gällande att anmodan att återkalla ett förslag eller en del av ett förslag om statlig stödordning, om medlemsstaten efterkommer anmodan, har samma rättsverkan som ett negativt beslut enligt artikel 7.5 i förordning (EG) nr 659/99, men med den väsentliga skillnad att medan ett negativt beslut fattas efter ett förfarande där intressenternas processuella rättigheter beaktas, ger en anmodan att återkalla, som medlemsstaten efterkommer, kommissionen möjlighet att besluta att inte framföra invändningar. I praktiken har ett sådant beslut samma innehåll av ett negativt beslut utan att ha ett negativt besluts särskilda form. Dessutom ger det kommissionen möjlighet att behandla dessa beslut i enlighet med det sätt för offentliggörande som gäller för beslut att inte göra invändning, vilket innebär att det anses tillräckligt med offentliggörande på internet. Beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet däremot skulle ha varit föremål för fullständig offentliggörande i EUT, nämligen med anmodan att inkomma med synpunkter och skyldighet att beakta dessa synpunkter innan ett motiverat negativt beslut fattas.

Vad gäller beslutet av den 12 juli 2000 gäller samma rättsstridighet som för skrivelsen av den 29 maj 2000, i det att det utgör ett beslut genom vilket åsidosättandet av de ovannämnda rättigheterna konkret visar sig när denna skrivelse ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ EUT C 106, 30.04.2004, s. 83

⁽²⁾ EGT L 83, 27.03.1999, s. 1

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 oktober 2004 av Republiken Italien

(Mål T-431/04)

(2004/C 314/61)

(Rättegångsspråk: italienska)

Republiken Italien har den 19 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- Ogiltigförklara den förklarande anmärkningen i punkt 103 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1429/2004, angående tidsbegränsningen, till och med den 31 mars 2007, för användning av benämningen Tocai friulano.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är identiska med dem i mål T-417/04, *Självständiga Regionen Friuli-Venezia Giulia mot kommissionen* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ännu inte offentliggjort i EUT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 15 november 2004 av Capgemini Nederland B.V.

(Mål T-447/04)

(2004/C 314/62)

(Rättegångsspråk: engelska)

Capgemini Nederland B.V., Utrecht (Nederländerna) har den 15 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna M. Meulenbelt och H. Speyart.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut, som delgavs sökanden i skrivelse av den 13 september 2004, att inte anta sökandens anbud i samband med den offentliga upphandlingen JAI-C3-2003-01,
- ogiltigförklara kommissionens beslut att ingå avtal med en annan anbudsgivare,
- förplikta kommissionen att bära sin egen rättegångskostnad samt ersätta sökandens rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Kommissionen publicerade den 25 juni 2003 ett meddelande om upphandling angående utveckling och installering av ett omfattande informationssystem inom området för rättsliga och inrikes frågor, kallat SIS II och VIS. Sökanden ingav ett anbud. Genom skrivelse av den 13 september 2004 underrättade kommissionen sökanden om kommissionens beslut att inte anta sökandens anbud och att ingå avtal med en annan anbudsgivare. I samma skrivelse underrättade kommissionen sökanden om att den inte skulle underteckna avtalet med den anbudsgivare vars anbud antagits förrän det förflutit en tvåveckorsperiod från skrivelsens datum. Därefter följde en skriftväxling mellan sökanden och kommissionen, under vilken kommissionen bekräftade sin avsikt att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet. Den 26 oktober 2003 publicerade kommissionen ett pressmeddelande med innehållet att den hade ingått avtal med den anbudsgivare som vunnit upphandlingen.

Sökanden yrkar i sin ansökan ogiltigförklaring såväl av kommissionens beslut att inte anta sökandens anbud som av beslutet att ingå avtal med den anbudsgivare som vunnit upphandlingen. Till stöd för talan att ogiltigförklara beslutet att inte anta sökandens anbud gör sökanden gällande ett antal åsidosättanden av förordning 1605/2002 ⁽¹⁾ (budgetförordningen) och av förordning 2342/2002 ⁽²⁾ om genomförandebestämmelser av budgetförordningen. I detta sammanhang anför sökanden att den metod för att beräkna priset som kommissionen har använt sig av är ovanlig på så vis att den inte grundar sig på ett fast pris för projektet utan snarare på prissförhållandet mellan det pris som varje anbudsgivare har erbjudit och det lägst erbjudna priset, beräknat var för sig för de 15 enskilda delar som ingår i projektet, vilka alla viktas lika även om de är vitt skilda till sin omfattning. Enligt sökanden ledde användandet av denna metod inte till ett rättvist och rimligt resultat. Sökanden anför vidare att kommissionen underlät att reagera på de onormalt låga priserna i det anbud som lämnats av den anbudsgivare som valts, underlät att beakta en rättelse som gjordes av sökanden och underlät att avslå det anbud som lämnats av den anbudsgivare som valts trots att det inte uppfyllde de tekniska kraven. Sökanden gör även gällande att kommissionen åsidosatte principen om "det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet", eftersom den totala kostnaden enligt det anbud som lämnats av den anbudsgivare som valts är högre än kostnaden enligt sökandens anbud.

Till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av beslutet att ingå avtal med den anbudsgivare vars anbud antagits gör sökanden gällande att kommissionen genom att ingå avtalet medvetet frångöt sökanden dess rätt till ett effektivt rättsmedel. Sökanden gör i detta sammanhang också gällande att artikel 230 EG har åsidosatts, på så sätt att kommissionen, genom att underrätta sökanden om att den endast avsåg att vänta två veckor med att ingå avtal med den anbudsgivare som valts, faktiskt kortade ned den frist för att väcka talan på två månader som anges i den artikeln. Slutligen gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 103 i förordning 1605/2002 genom att underlåta att vilandeförklara det förfarande som ledde till beslutet att ingå avtal trots att sökanden, genom sina skrivelser, hade fäst kommissionens uppmärksamhet på eventuella oegentligheter i upphandlingsförfarandet.

⁽¹⁾ EGT L 248, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 357, s. 1.

Avskrivning av mål T-105/02 ⁽¹⁾

(2004/C 314/63)

(Rättegångsspråk: tyska)

Genom beslut av den 21 oktober 2004 har ordförande vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelning) förordnat om avskrivning av mål T-105/02, Matratzen Concord GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).

⁽¹⁾ EGT C 144, 15.6.2002

Avskrivning av mål T-187/04 ⁽¹⁾

(2004/C 314/64)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 13 oktober 2004 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-187/04, DJ (*) mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EUT C 201, 7.8.2004

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

III

(Upplysningar)

(2004/C 314/65)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 300, 4.12.2004

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 273, 6.11.2004

EUT C 262, 23.10.2004

EUT C 251, 9.10.2004

EUT C 239, 25.9.2004

EUT C 228, 11.9.2004

EUT C 217, 28.8.2004

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
